

Svátek Proměnění Páně rok A (2023)

1. čtení – Dan 7,9-10.13-14

Jeho roucho bylo bílé jako sníh.

Čtení z knihy proroka Daniela.

Viděl jsem, že byly postaveny trůny a stařec velikého věku usedl. Jeho roucho bylo bílé jako sníh, vlasy jeho hlavy jako čistá vlna, jeho trůn plápolal ohněm, jeho kola – žhoucí oheň. Ohnivý proud vytékal a vycházel od něho, tisíce tisíců mu sloužily, desetitisíce desetitisíců stály před ním, usadil se soudní dvůr a byly otevřeny knihy. Díval jsem se v nočním vidění, a hle – s nebeskými oblaky přicházel (někdo) jako syn člověka, došel až k starci velikého věku, přivedli ho k němu. Byla mu dána moc, sláva a království a sloužily mu všechny národy, kmeny i jazyky: jeho moc je moc věčná, a ta nepřestane, jeho království nebude zničeno.

Mezizpěv – Žl 97,1-2.5-6.9

Hospodin kraluje, je povznesen nad celou zemí.

Hospodin kraluje, ať zajásá země,
ať se radují četné ostrovy!
Mrak a temnota ho obklopují,
spravedlnost a právo jsou základem jeho trůnu.

Jako vosk se taví hory před Hospodinem,
před vladařem celé země.
Nebesa hlásají jeho spravedlnost
a všechny národy vidí jeho slávu.

Neboť ty, Hospodine, jsi povznesen nad celou zemí,
svrchovaně vynikáš nade všemi bohy.

2. čtení – 2 Petr 1,16-19

Ten hlas přicházel z nebe a my jsme ho slyšeli.

Čtení z druhého listu svatého apoštola Petra.

Milovaní! Když jsme vás poučovali o tom, jak mocný je náš Pán Ježíš Kristus a že zase přijde, nadrželi jsme se v té věci nějakých chytrácky vymyšlených bájí. My jsme přece na vlastní oči viděli jeho velebnost. Neboť přijal od Boha Otce čest a slávu, když o něm vznešená Boží velebnost promluvila tato slova: 'To je můj milovaný Syn, v něm já mám zalíbení.' Ten hlas přicházel z nebe a my jsme ho slyšeli, když jsme s ním byli na posvátné hoře. Ale máme něco spolehlivějšího, totiž výroky proroků, a děláte dobře, když na ně dbáte jako na světlo, které svítí na temném místě, dokud se nerozbřeskne den a jitřenka vám nevzejde v srdci.

Zpěv před evangeliem – Mt 17,5c

Aleluja. To je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení; toho poslouchejte!
Aleluja.

Evangelium – Mt 17, 1-9

Ježíšova tvář zazářila jako slunce.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš vzal s sebou Petra, Jakuba a jeho bratra Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami. A byl před nimi proměněn: jeho tvář zazářila jako slunce a jeho oděv zbělel jako světlo. A hle ukázal se jim Mojžíš a Eliáš, jak s ním rozmlouvají. Petr se ujal slova a řekl Ježíšovi: „Pane, je dobře, že jsme tady. Chceš-li, postavím tu tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ Když ještě mluvil, najednou je zastínil světlý oblak, a hle – z oblaku se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení; toho poslouchejte!“ Jak to učedníci uslyšeli, padli tváří k zemi a velmi se báli. Ježíš přistoupil, dotkl se jich a řekl: „Vstaňte, nebojte se!“ Pozdvihli oči a neviděli nikoho, jen samotného Ježíše. Když sestupovali s hory, přikázal jim Ježíš: „Nikomu o tom vidění neříkejte, dokud nebude Syn člověka vzkříšen z mrtvých.“